

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Expositio Propositionum Damnatarum

Didacus <ab Aragonia>

Venetiis, 1728

Decretum Sacrae Congregationis Cardinalium Sac. Concilii Tridentini
interpretum circa Communionem quotidianam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42653

quo agitur, si dictorum privilegiorum verba obscura sint, & ambigua, non esse ad Metropolitanum provocandum, sed cum ejus sit interpretari, cujus est condere, dictorum privilegiorum interpretationem Sedis Apostolicæ judicio prout alias Constitutione Prædecessoris felic. recordat. Clementis IV. statutum fuit, esse exequendum. Non obstantibus quibuscumque, & etiam insolitis clausulis.

Datum Romæ anno 1670. undecimo Kalendas Julii Pontificatus nostri anno primo.

D E C R E T U M

*Sacra Congregationis Cardinalium Sacr.
Concilii Tridentini interpretum circa
Communionem quotidianam.*

CUM ad aures SS. D. N. fide dignorum testimonio pervenerit in quibusdam Diæcesibus vigere usum quotidianæ Communionis, etiam in Feria sexta in Parasceve, & simul affirmari, eandem quotidianam Communionem præceptam esse à jure divino, quin etiam in illius administratione aliquos abusus inoluisse, videlicet, quod aliqui non in Ecclesia, sed in privatis Oratoriis, & Domi, immò cubantes in lecto, & non laborantes ulla gravis infirmitatis nota sumant Sacrosanctam Eucharistiam, quam argentea theca inclusam in Crumena, aut secreto illis deferunt Sacerdotes sæculares, aut Regulares, aliique in Communionem accipiant plures formas, ac particulas, vel grandiores solito, ac tandem
quis

quis confiteatur peccata venialia simplici
 Sacerdoti non approbato ab Episcopo, aut
 Ordinario. Cum autem hæc Sanctissimus
 consideranda commiserit S. Congregatio-
 ni Cardinalium Conc. Trid. Interpretum,
 eadem S. Congregatio, prævia matura dif-
 cussione super prædictis, unanimi senten-
 tia ita censuit; Et si frequens, quotidiana
 usque Sacrosanctæ Eucharistiæ usus à SS.
 Patribus fuerit semper in Ecclesia appro-
 batus, nunquam tamen, aut sæpius illam
 percipiendi, aut ab ea abstinendi certos sin-
 gulis Mensibus, aut hebdomadis dies sta-
 tuerunt, quos nec Concilium Trident. præ-
 scripsit, sed quasi humanam infirmitatem
 secum reputaret, nihil præcipiens, quid
 cuperet tantum indicavit, cum inquit :
Optaret quidem Sancta synodus, ut in singulis
Missis fideles adstantes Sacramentali Eucharis-
tia perceptione communicarent : idque non
 immeritò; multiplices enim sunt consci-
 entiarum recessus variæ ob negotia spiri-
 tus alienationes, multæ è contra gratiæ,
 & Dei dona parvulis concessa, quæ eum
 humanis oculis scrutari non possumus, ni-
 hil certi de cuiusque dignitate, atque inte-
 gritate, & consequenter de frequentio-
 ri, aut quotidiano vitalis panis esu potest
 constitui; & propterea quod ad negotia-
 tores ipsos attinet, frequens ad sacram
 alimoniam percipiendam accessus, Con-
 fessariorum secreta cordis explorantium
 iudicio est relinquendus, qui ex conscien-
 tiarum puritate, & frequentia fructu, &
 ad pietatem processu laicis negotiatori-
 bus, & Conjugatis, quod prospicient eo-
 rum saluti profuturum, id illis præscri-
 bere debebunt. In Conjugatis autem id am-
 plius

plius animadvertant, cum Apostolus no-
 lit eos invicem fraudari, nisi fortè ex con-
 sensu ad tempus, ut vacent orationi, eos
 ferio admoneant tantò magis ob Sacratif-
 simæ Eucharistiæ reverentiam continen-
 tiæ vacandum puriorique mente ad Cœle-
 stium epularum Communionem esse con-
 veniendum. In hoc igitur Pastorum di-
 ligentia potissimum invigilabit, non ut à
 frequenti, aut quotidiana Sacræ Commu-
 nionis sumptione unica præcepti formula
 aliquid deterreantur, aut sumendi dies ge-
 neraliter constituentur, sed magis quid sin-
 gulis permittendum per se, aut Parochos
 seu Confessarios sibi decernendum putet,
 illudque omninò provideat ut nemo à Sa-
 cro Convivio frequenter, seu quotidie ac-
 cesserit, repellatur, & nihilominus det
 operam, ut unusquisque pro devotionis, &
 præparationis modo rarius, aut crebrius
 Domini Corporis suavitatem degustet:
 Itidem Moniales, quotidie Sacram Com-
 munionem petentes, admonendæ erunt,
 ut in diebus ex earum Ordinis instituto
 præstitutis communicent: si quæ verò pu-
 ritate mentis eniteant, & fervore Spiritus
 ita incaluerint, ut digne frequentiori, aut
 quotidiana Sanctissimi Sacramenti perce-
 ptione videri possint, id illis à Superi-
 oribus permittatur. Proderit etiam præter
 Parochorum, & Confessoriorum diligen-
 tia opera quoque Concionatorum uti, &
 cum eis constitutum haberi, ut cum fideles
 ad Sanctissimi Sacramenti frequentiam
 (quod facere debent) accederint, statim de
 magna ad illud sumendum præparatione
 orationem habeant, generatimque osten-
 dant eos, qui ad frequentiore, seu quo-
 tidia-

tidianam salutiferi cibi sumptionem de-
 voto studio excitantur, debere, sive laici
 negotiatores sint, sive Conjugati, sive qui-
 cumque alii suam agnoscere infirmitatem
 ut dignitatem Sacramenti, ac divini judi-
 cii formidine discant cœlestem Mensam,
 in qua Christus est, revereri, & si quando se-
 minus paratos senserint, ab ea abstinere;
 seque ad majorem præparationem accin-
 gere. Episcopi autem, in quorum Diœcesi-
 bus viget hujusmodi devotio erga Sanctis-
 simum Sacramentum, pro illa gratias Deo
 agant, eamque ipso adhibito prudentiæ, &
 judicii temperamento alere debebūt, & ab
 eorum officio postulari sibi maximè per-
 suadebunt, nulli labori, aut diligentia par-
 cendum, ut omnis irreverentia, & scanda-
 li suspicio in veri, & immaculati Agni
 perceptione tollatur, virtutesque, ac dona
 in sumentibus augeatur, quod abundè con-
 tinget, si iis, qui devoto hujusmodi stu-
 dio, divina præstante gratia, tenentur,
 seque Sacratissimo Pane frequentius refi-
 cere cupiunt, suas vires expendere, seque
 probare cum timore, & charitate assueve-
 rint. Quibus Christum Dominum, qui se
 fidelibus manducandum, & se pretium in
 morte tradidit, atque in Cœlesti Regno se
 præmium est daturus, precatur Sacra Con-
 gregatio, ut suam opem ad dignam præpa-
 rationem, & sumptionem largiatur.

Porro Episcopi, & Parochi, seu Con-
 fessarii redarguant asserentes Communio-
 nem quotidianam esse de jure divino, do-
 ceant in Ecclesiis, seu Oratoriis privatis ex
 dispensatione, seu privilegio Pontificis de
 manu Sacerdotis esse sumendam Sanctissi-
 mam Eucharistiam, nec eam ullo modo de-
 feren-

ferendam in Crumena, aut secretò ad existentes domi, vel cubantes in lecto præterquam ad infirmos, qui ad illam suscipiendam ad loca predicta accedere non valeant, & ad eos, si ab Ecclesia deferatur publicè, & cum pompa juxta formam Ritualis Romani, si verò ab Oratorio privilegiato, cum forma decenti; Curent etiam ut circa Communionem in Feria sexta Parasceves Missalis Rubricæ, & Romanæ usus ferventur. Insuper admoneant nulli tradendas plures Eucharistiæ formas, seu particulas, neque grandiores, sed consuetas: non permittant, ut venialium Confessio fiat simplici Sacerdoti non approbato ab Episcopo, aut Ordinario. Si Parochi, aut Confessarii etiam Regulares, aut quicumque alii Sacerdotes secus egerint, sciant Deo Optimo Max. rationem reddituros esse neque defuturam Episcoporum, & Ordinariorum justâ, ac rigorosam animadversionem in contrafacientes etiam Regulares, etiam Societatis Jesu, facultate ipsis Episcopis, & Ordinariis per hoc Decretum per Sedem Apostolicam specialiter attributa.

Et facta de præmissis omnibus, ac de verbo ad verbum relationem, Sanctitas sua approbavit, ac præsens Decretum typis dari, ac publicari voluit. In quor. Datum Romæ 13. Februarii 1679.

L A U S D E O

Virginique Mariæ ac S.P. Francisco.